

paa denne Anskuelse, nægtede Beløbet. Nu fremtræder denne Sum atter paa Statsregnskabet og af de nu erholdte Oplysninger sees det, at vedkommende Regnskabsfører har støttet sig til en ministeriel Skrivelse af 12te November 1862. Denne Skrivelse fortolker Kirkeskynsloven af 19de Februar 1861 derhen, at for Seminariernes og Kirkerne's Vedkommende skulle Regnskabsførerne være pligtige til, uden Paalæg af Ministeriet, gennem Stiftsøvrigheden at foranstalte de ved Kirkeskynet udsatte Mangler afhjulpne. Det vil sees, at derved kan paasøres Udgifter, som ligge udenfor Finantslovens Bevilling, og det er desuden meget uheldigt, naar som her ved Nørre-Sundby Kirke saadanne Udgifter ere bestemt paatalte af Ministeriets Revisor, at de saa godkjendes af Decisionen. Der fremkommer herved en Uklarhed, som ikke bør finde Sted. Dette hele Forhold mener Statsrevisionen, og Udvalget er af samme Mening, burde afgjøres af Rigsdagen, og dette kunde skee ved, at Spørgsmaalet blev bragt frem paa den Maade, at Ministeren forlangte en calculatorisk Sum bevilget, hvoraf de Udgifter kunde afholdes, som vare en Følge af den Regnskabsførerne og Stiftsøvrighederne, efter Ministeriets Opfattelse af Loven af 19de Februar 1861, tillagte Myndighed. Det er at haabe, at den nævnte Minister vil gaae ind paa denne Anskuelse, og det er i den Forventning, at Udvalget, for at opgjøre med Fortiden, har indstillet, at Overstridelsen, 80 Rd. 37 St., passerer, saameget mere, som vedkommende Regnskabsfører kun har rettet sig efter Ministeriets Opfattelse af denne Sag. Med disse Ord skal jeg tillade mig at henstille til det høie Thing at vedtage Endringsforslagene.

**Ministeren for Kirke- og Under-
viisningsvæsenet:** Det er ganske vist, at man let kan komme til at staae i et noget besynderligt Forhold med Hensyn til de Kirker, som tilhøre Staten eller Fonds, hvortil Bevillinger optages i de aarlige Finantslove, da som bekendt Reglen for Kirkeskynets Myndighed er givet i Loven af 19de Februar 1861, og navnlig i dens § 29. Jeg troer ikke, man kan forlange nogen exceptionel Stilling for disse

Kirker's Vedkommende, men paa den anden Side har jeg ogsaa erkjendt, at det er fuldkommen vigtigt, at Bevillingerne dertil maae passere Rigsdagen, og naar Sagen ordnes paa den Maade, at der optages calculatoriske Bevillinger til at afhjælpe de udsatte Mangler, kan jeg for mit Vedkommende ikke have Noget derimod at erindre. Jeg skal derfor tage under Overveielse, om ikke Forholdet i kommende Finantslove kan ordnes saaledes, at der til saadanne Manglers Afhjælpning optages en calculatorisk Sum.

Tsberning: Jeg troer, at vi skulde den høitærede Minister særdeles Tak for den Hurtighed, hvormed han har bragt disse Sager til Afgjørelse og indledet Afgjørelsen af, hvad der endnu ikke er fuldstændigt afgjort; vi gjøre det saameget mere, som disse Forhold længe have bestæftiget Revisionen, uden at den har kunnet bryde igjennem de Hindringer, der vare lagte for den. Hvad det sidst omtalte Spørgsmaal angaar, vil det vare Noget, inden det kan komme til at ligge for og faae praktisk Anvendelse, og jeg troer, at den høitærede Minister inden den Tid vil komme til den Erkjendelse, at Kirkeskynets Ret dog ikke efter Loven er saa peremptorisk, som han synes at antage. Bliver der paa Finantsloven opsørt en saadan calculatorisk Sum, for at man deraf uden Videre skal kunne udrede de Udgifter, hvortil der sigtes, tvivler jeg meget paa, at den vil blive bevilget. Man maa huske paa, at de Mænd, som paa Ministeriets eller Seminarierne's Vegne gjøre Udbetaling, ikke ere at betragte som Kirkeiere, men det er Staten, repræsenteret af Ministeren, som er det. Naar et Kirkeskyn gjør Udsættelser paa en Kirke, er der dog to Parter om den Sag, nemlig de, der have gjort Udsættelserne, og Kirkeieren, thi dersom denne finder, at de ikke ere berettigede efter Loven, er han ikke forpligtet til at fyldestgjøre dem, ligesom de ogsaa kunne fyldestgøres paa forskjellig Maade, hvorover Gieren selv er Herre. Dernæst maa man med Hensyn til den Slags Sager til en vis Grad vide at lempe sig, men man er efter min Overtydning gaaet frem paa en feilagtig Maade, idet man i Grunden har overladt til Kirkeskynet at bestemme over Kirkeierens Midler.